Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

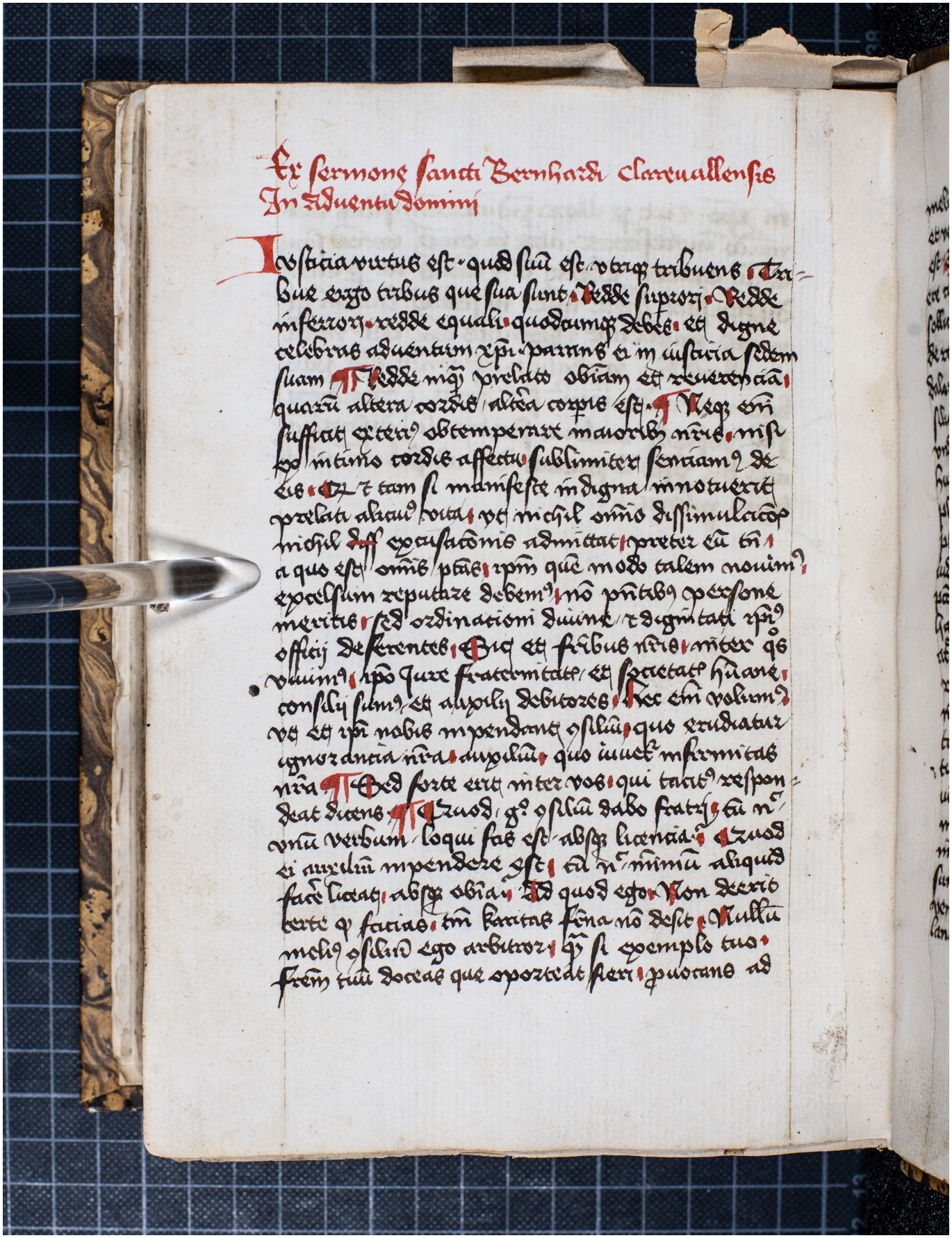

Ex sermone sancti Bernhardi clarevallensis
In aduentu domini

Iustitia virtus est. quod suū est. alteri tribuens. Tribue ergo tribus que sua sunt. Redde superiori. Redde inferiori. redde equali. quodammodo debes. et digne celebras aduentum xpi. parans ei in iustitia sedem suam. Redde migi prelato obsequium et reuerentiā. quarū altera cordis. altera corporis est. Nec enim sufficiat exteriori obtemperare maioribus nris. nisi eos intimo cordis affectu. sublimiter seruiam⁹ de eis. Et tam si manifeste indigna inuoluerit prelatus aliquid culpa. vt michil omnino dissimulando michil de excusationis admittat. preter eū in a quo est omnis pietas. ipm quē modo talem nouim⁹ excelsum reputare debem⁹. nō pietatis persone meritis. sed ordinationi diuine. et dignitati xpi officij deferentes. Huic et fratribus nris. inter quos uiuim⁹. ipso quere fraternitate. et societate huiane. consilij sum⁹. et auxilij debitores. Nec enim volum⁹ vos et ipi nobis impendant⁹ oscitū. quo erudiatur ignorantia nra. auxilio. quo iuuet infirmitas nra. Sed forte erit inter vos. qui tacite respondeat dicens. Quod. g⁹ oscitū dabo fratri. et nō verū verbum. loqui fas est absq licentia. Quod si auxilium impendere est. ei nō minus aliquid facere licebat. absq obia. Ad quod ego. Non dicito certe q facias. tm̄ karitas plena nō desit. Nullu melius oscilio ego arbitror. qm̄ si exemplo tuo fratrem tuū doceas que oporteat fieri. quotano ad